

A Pécsi Ítéltábla a dr. Kovács Tibor ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe.) felperesnek - a dr. Halmos Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű, a dr. Halmos Ügyvédi Iroda által képviselt **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű, a ... jogtanácsos által képviselt **IV. rendű alperes neve** (címe.) IV. rendű alperesek ellen - szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Törvényszék 2016. június 14. napján kelt .../60. számú ítélete ellen a felperes részéről 61. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. és III. rendű alperesnek, mint egyetemleges jogosultnak 139.700 (százharminckilencezer-hétszáz) forint másodfokú eljárási költséget, és az államnak - külön felhívásra - 312.500 (háromszáztizenkettőezer-ötszáz) forint feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét - melyben annak megállapítását kérte, hogy a és helyrajzi szám alatti ingatlanokra a közte és az I. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződések, valamint a hrsz. ingatlanra az I. és III. rendű alperes között létrejött ajándékozási, a helyrajzi szám alatti ingatlanra az I. és II. rendű alperes között, valamint a helyrajzi szám alatti ingatlanra II. és III. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződések érvénytelenek a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja, és b) pontjának első fordulata, valamint a (3) bekezdése alapján - elutasította. A II. és IV. rendű alperes elévülési kifogását alaptalannak találta. Megállapította, hogy a peresített jogügyletek megkötésének időpontjában az I. rendű alperes a felperesi Kft. tagja és önálló aláírási joggal rendelkező vezető-tisztségviselője is volt, így az I. rendű alperes vonatkozásában a Cstv. 40. § (3) bekezdés 2. fordulata szerinti vélelem alapján az ügylet ingyenességét vélelmezni kell, azonban az érvénytelenség előfeltételeként a Cstv. 40. § (1) bekezdése a) pontjában megfogalmazott vagyonsökkenés nem mutatható ki, ezért az ügylet nem érvénytelen. Az I. rendű alperes a vételárat megfizette, ezért a perbeli adásvételi szerződés eredménye az volt, hogy a befektetett eszköznek minősülő ingatlanok helyett a felperes vagyonába forgóeszköz, azaz pénzeszköz került, a vagyon nem csökkent, csak összetételében változott.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjára alapított keresetet is.

Nem osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy mivel az adásvételi szerződés megkötésével egyidejűleg felperes az I. rendű alperesnek kölcsönt nyújtott, az ingatlanok tulajdonjogát az I. rendű alperes ingyen szerezte meg. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes bizonyította, hogy a vételárat a felperesnek megfizette, a felperes a kölcsönösszeget a könyvelésében az I. rendű alperes terhére nyilvántartotta, annak visszafizetésre őt felszólította, a visszafizetés - beszámítással - meg is történt, ezzel a jogügylet visszterhes jellege bizonyítást nyert.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és keresete teljesítését. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, ellentétes a lefolytatott bizonyítási eljárás anyagával, a jogügylet visszterhes jellege nem nyert bizonyítást. Tévesnek találta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy vagyonsökkenés nem következett be, kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a vagyónátruházás tényét megállapította, amit a törvényi vélelem alapján ingyenesnek kell tekinteni, a felperesnél tehát a vagyonsökkenés bekövetkezett.

Az I. és III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A II. és IV. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a .../29. szám alatt csatolt adófolyószámla-kivonat alapján kiegészíti azzal, hogy a felperes 2013. január 17-én 949.000 forint, 2013. február 19-én 150.000 forint, és 2013. március 14-én 162.000 forint adótartozást fizetett be. Pontosítja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - miután az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű alpereseket a ténymegállapítás körében felcserélte - akként, hogy ahol az elsőfokú bíróság III. rendű alperest említ, az helyesen II. rendű alperes, és ahol II. rendű alperes került feltüntetésre, az helyesen III. rendű alperes.

Az így kiegészített és pontosított tényállás alapján is helyes az elsőfokú bíróság ítélete, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezéssel is összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja szerinti csalárd jogügylet megállapításához a megtámadásra jogosultnak azt kell bizonyítania - ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette -, hogy a jogügylet az adós vagyont csökkentette, és azt, hogy az ügylet megkötése az adós hitelezőinek kizárására, azaz kielégítési alapjuk elvonására irányult. A két feltételnek, a vagyonsökkenésnek és a csalárd célzatnak együttesen kell fennállnia, csak ebben az esetben lehet eredményes a megtámadás. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az I. rendű alperes az ingyenesség vélelmével szemben a perbeli jogügylet visszterhességét, és azt, hogy vagyonsökkenés nem következett be, bizonyította. A Cstv. 3.§ (1) bekezdés e) pontja értelmében a felszámolás alá kerülő adós vagyona a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv. tv.) szerinti befektetett eszköz és forgóeszköz. A Számv. tv. 24.§ (2) bekezdése szerint a befektetett eszközök közé az immateriális javakat, tárgyi eszközöket, a befektetett pénzügyi eszközöket kell besorolni, míg a 28.§ (1) bekezdése alapján a forgóeszközök csoportjába a mérlegben a készleteket, a vállalkozók tevékenységét nem tartósan szolgáló követeléseket, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat, tulajdoni részesedést jelentő befektetéseket, és pénzeszközöket kell besorolni. A perbeli jogügylet eredménye az volt, hogy a befektetett eszköznek minősülő ingatlan helyébe az adós vagyonába pénzeszköz, azaz forgóeszköz került. A felperes maga csatolta a kereseti kérelméhez azokat befizetési pénztárbizonylatokat, amelyek igazolják, hogy az I. rendű alperes a

vételárat - több részletben - megfizette. Azt a tényt, hogy az ügylet valóban visszterhes volt, és a befizetés valóban megtörtént, a bizonylaton kívül igazolja az a körülmény is, hogy - a kiegészített tényállás szerint - a befizetett összegek felhasználásával került sor az adótartozások kiegyenlítésére. A visszterhes ügylet vagyonsökkenés hiányában a Cst.40.§ a) pontja alkalmazását nem teszi lehetővé.

Helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy a Cstv. 40.§ (2) bekezdés b) pontjára alapított megtámadás vizsgálatakor is a Cstv. 40. § (3) bekezdésében írt vélelemből kell kiindulni, amellyel szemben azonban - a fentebb kifejtettek szerint - az I. rendű alperes a támadott ügylet visszterhességét, és az adásvételi szerződésben kikötött vételár megfizetését bizonyította. A felperes által hivatkozott kölcsönszerződés sem bizonyítja ennek ellenkezőjét, ugyanis az a tény sem tenné ingyenessé az adásvételi ügyletet, ha az I. rendű alperes a vételárat a felperestől kapott kölcsönből egyenlítette volna ki, mert a kölcsönt a felperesnek vissza kellett fizetnie, és azt vissza is fizette. A felperes a kölcsönszerződést nem támadta meg, mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából azt a megállapítást, hogy a kölcsönügylet a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjába ütközött (elsőfokú ítélet 5. oldal a legutolsó bekezdés, 6. oldal első bekezdés). Közömbös a perbeli jogvita elbírálása szempontjából az a tény is, hogy a kölcsön visszafizetésére beszámítás útján került sor, a beszámított követelés valós voltát a felperes nem vonta kétségbe, ha pedig a beszámítással - mint teljesítéssel - az I. rendű alperes előnyben részesült, az a Cstv. 40.§ (2) bekezdése szerinti kereset előterjesztésére adott volna alapot, az adásvételi szerződésre azonban ez a körülmény sem hatna ki.

Kiegészíti a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását azzal, hogy a felperes a II. és III. rendű alperesekkel szemben a Cstv. 40.§-a alapján nem léphet fel, mivel a jogszabályhely csak a felszámolás alatt álló adós által kötött szerződés megtámadására biztosít lehetőséget. A felperes a II., III. rendű alperesekkel mint további jogszerzőkkel szemben az I. rendű alperessel szembeni kereset eredményessége esetén léphetne fel a törlési perekre vonatkozó szabályok szerint, az I. rendű alperessel szembeni kereset alaptalansága folytán azonban a II., III. rendű alperesekkel szembeni törlési kereset is alaptalan volt, így annak további törvényi feltételeit vizsgálni nem kellett.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért viseli a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárás során felmerült költségeit, és köteles az alperesek másodfokú eljárási költségeinek a megfizetésére is, mely áll az I. és III. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíjából, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján állapította meg a csatolt megbízási szerződésben megjelölt munkadíjban és tárgyaláson való jelenlét költségében (100.000 forint + áfa munkadíj és 10.000 forint + áfa jelenléti díj).

Pécs, 2016. december 14.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró